

Arrest

nr. 102 192 van 30 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. KERKHOF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en woonachtig te zijn geweest in Tbilisi. U bent diabetespatiënt. U bent gescheiden (van tafel en bed) en heeft twee volwassen dochters. Uw jongste dochter M. (...) (O.V.X) vroeg reeds op 01/09/2009 asiel aan in België. Haar aanvraag werd op 24/03/2010 door het Commissariaat-generaal afgewezen door middel van een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd later in hoger beroep bevestigd (op 19/07/2010 door Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en op 23/08/2010 door de Raad van State).

U verklaarde Georgië te hebben verlaten omwille van de problemen die u kende met G. D. (...). In 1992 opende u in Tbilisi een privéschool in een gebouw dat toebehoorde aan uw buur. U verklaart dat het chaotische periode was waarin vele bendes actief waren. Ook de M. (...) waren in die periode actief. Huizen werden toen gewoon door hen afgenomen. Dit dreigde eveneens te gebeuren met het huis waarin uw school gevestigd was. G. D. (...), die tot een bende of tot de M. (...) behoorde, zette zijn zinnen op het schoolgebouw en probeerde dit afhandig te maken.

Sinds de zomer van 1993 belaagde hij meermaals de eigenaar van het gebouw. Nadat deze zich voor hulp tot u had gewend viel D. (...), samen met enkele kompanen, uw huis binnen om u af te dreigen. Uiteindelijk kon in de lente van 1994, via connecties, definitief voorkomen worden dat D. (...) het gebouw toeëigende.

Hierna besloot D. (...) u uit wraak te vervolgen. Zo ontving u sindsdien dreig telefoons die door D. (...) zelf werden verricht of door onbekende personen op last van hem. Op zijn vraag werd uw school eveneens veelvuldig gecontroleerd door een commissie van het ministerie van onderwijs. Omwille van deze problemen besloot u in 2004 om uw school te sluiten.

U verklaarde dat u via een vriendin vernomen had dat D. (...) voor de politie werkte. Daarnaast veronderstelde u dat hij lid van de Unified National Movement (UNM) van president Shaakashvili. U daarentegen zette zich altijd in voor de oppositie.

Na de sluiting van uw school had u kort nog twee winkels. In 2008 een kledingswinkel gedurende vier maanden en in 2012 een kruidenierszaak gedurende drie maanden. U sloot beide zaken nadat D. (...) meermaals de belastingdienst had gestuurd om bepaalde aspecten van de winkel te controleren. Een raam van één van de winkels werd eveneens ingegooid.

Tot slot belde D. (...) u op één dag voor de parlementsverkiezingen van 01/10/2012. U steunde in die periode de oppositiepartij Georgian Dream. U was geen lid maar deed administratief werk voor de partij. U nam ook deel aan betogingen uitgaande van de partij en deed aan huis-aan-huis reclame voor de partij. D. (...) wou dat u stemmen zou aanbrengen voor UNM. In ruil zou hij uw vervolging stop zetten. U weigerde onmiddellijk. De volgende dag, op verkiezingsdag, werd u bijna aangereden door een auto. Kort na dit voorval kreeg u een anoniem telefoontje met de vraag of u nog leefde.

Na deze gebeurtenissen besloot u Georgië te verlaten. Op 16/10/2012 nam u een taxi naar Batumi. Vanuit Batumi bracht een smokkelaar u met de wagen naar een onbekende plaats in Turkije waar u de nacht doorbracht. Daarna werd u naar Ankara gebracht waar u gedurende anderhalve dag verbleef bij een vriendin van u (N. B. (...)). Hierna werd u naar een parking gebracht waar N. (...) onderhandelde met een chauffeur. U nam vervolgens plaats in een vrachtwagen (in het slaapvertrek in de cabine) en werd naar België vervoerd. U reisde met een reispaspoort tot aan Turkije. Het paspoort werd hierna door de chauffeur in beslag genomen. Op 22/10/2012 kwam u aan in België. Op 24/10/2012 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde uw verklaringen aannemelijk te maken. Zo kenmerkte uw relaas zich door vaagheid en onwetendheid en werden enkele tegenstrijdigheden vastgesteld.

Vaagheid en onwetendheid typeerden vooraleerst uw verklaringen over G. D. (...), de persoon die u in de periode 1993-2012 zou hebben vervolgd. Zo was u feitelijk onwetend over de achtergrond van deze persoon. Deze achtergrond is echter van groot belang aangezien D. (...) hieruit zijn macht zou putten. De macht om u te vervolgen en uw onmacht om zich tegen hem te beschermen.

U beweerde dat u in de periode van 1993-2012 door D. (...) werd vervolgd. De context van uw relaas speelt zich aldus af ten tijde van opeenvolgende en onderling opponerende regimes (van de president Shevardnadze, van president Shaakashvili en van de huidige premier Ivanishvili). Een context waarbij velen die tijdens het ene regime macht verwierven die vervolgens weer verloren bij de regimewissel.

Welnu, wat uw persoonlijk relaas betreft beweerde u dat D. (...) machtig was gedurende heel deze lange periode. U kon echter geen enkele concrete informatie aanbrengen dat D. (...) in een van deze periodes tussen regimewissels in machtig is geweest.

Wat betreft de periode van 1994 tot 2004 (regime van Shevardnadze) gaf u hiervoor vage en inconsistente verklaringen. Tijdens uw tweede gehoor beweerde u enerzijds dat D. (...) lid was van de paramilitaire organisatie Mkhedrioni toen hij uw school in 1993 wou innemen (CGVS 28/01/2013 p.4). U gaf daarbij een korte uiteenzetting over de organisatie. Anderzijds verklaarde u tijdens hetzelfde gehoor niet te weten bij welke organisatie D. (...) hoorde. U veronderstelde daarbij dat hij ofwel lid was van de Mkhedrioni ofwel van een andere bende. U ging hier van uit omdat hij, met andere kompanen, in jeeps rondreden en bewapend waren (CGVS 28/01/2013 p.10). Naast de vaststelling dat deze verklaringen van wisselende aard zijn, maken zij dat er geen duidelijkheid wordt geschapen over het toenmalig profiel van D. (...).

Over dit profiel werd bovendien een tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo beweerde u tijdens uw eerste gehoor dat D. (...) aan de Abchazische oorlog had deelgenomen (CGVS 10/12/2012 p.7). Tijdens uw tweede gehoor beweerde u uiteindelijk, toen u aangaf dat u louter veronderstelde dat D. (...) mogelijk lid was de Mkhedrioni, dat u niet wist of hij in Abchazië is geweest. U verklaarde daarbij dat u dacht dat hij helemaal niet in Abchazië gevochten had (CGVS 28/01/2013 p.11).

Naast de onduidelijkheid over het toebehoren van D. (...) tot de Mkhedrioni verklaarde u niet te kunnen zeggen of D. (...) gedurende het bewind van Shevardnadze tot de machthebbers had behoord of bij de toenmalige autoriteiten een functie had bekleed. U wist niet of D. (...) aan het regime was geaffilieerd. U dacht dat het waarschijnlijk zo was.

Met andere woorden, uit deze vaststellingen blijkt een verregaande onwetendheid over de positie van D. (...) ten tijde van het regime van Shevardnadze. Een soortgelijke vaststelling moet gemaakt worden over zijn positie ten tijde van Shaakashvili. U linkte wat dit betreft D. (...) aan de partij UNM, de partij van de president. De verklaringen die u hierover gaf bleken echter opnieuw inconsistent te zijn. Zo beweerde u tijdens uw eerste gehoor dat D. (...) lid was van UNM. U gaf aan dat u dat wist omdat iemand u het verteld had. U gaf daarbij aan dat hij door dit lidmaatschap machtig was (CGVS 10/12/2012 p.8). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter dat u slechts veronderstelde dat D. (...) lid was van UNM. Op de vraag hoe u tot deze veronderstelling kwam antwoordde u dat hij niet zoveel zou durven doen als hij geen lid zou zijn van de partij of er heel dicht bij zou staan (CGVS 28/01/2013 p.8). Met andere woorden, ook wat dit betreft lopen uw verklaringen uiteen. Het maakt bovendien dat niet is aangetoond dat D. (...) nauwe banden onderhield met de UNM.

U beweerde verder dat D. (...) voor de politie werkte. Voor welke politie hij werkte en welke functie hij bekleedde kon u niet zeggen. U vermoedde dat hij voor het ministerie van binnenlandse zaken werkte vanwege de manier waarop hij u vervolgde. Nu, u verklaarde dat u van een vriendin deze informatie (dat hij voor de politie werkte) had verkregen. U beweerde dat deze vriendin op haar beurt de informatie van iemand anders had gehoord. Wie deze laatste persoon was kon u niet zeggen. Aldus kan niet worden uitgemaakt dat de bewering dat D. (...) voor de politie werkte meer is dan een gerucht. U werd hierop gewezen en liet verstaan dat u niet met zekerheid kan stellen dat hij bij de politie werkt (CGVS 28/01/2013 p.6).

In het verlengde hiervan, kon u niet zeggen of hij gezien de laatste regeringswissel nog steeds voor de ordediensten werkt (CGVS 10/12/2012 p.7).

Kortom, uit dit alles blijkt dat u nagenoeg volledig onwetend bent over de achtergrond van D. (...). Gezien u, volgens uw verklaring, sinds 1993 tot en met 2012 onafgebroken door deze persoon vervolgd zou zijn is dit volstrekt onaannemelijk. Hiermee mist eveneens uw stelling, dat het reeds bij voorbaat uitgesloten was dat u bescherming tegen hem zou kunnen verkrijgen (CGVS 10/12/2012 p.11), de nodige onderbouwing.

Naast de vaststelling over uw onwetendheid over de achtergrond van D. (...) weet uw vervolging op zich evenmin te overtuigen. U beweerde dat uw problemen begonnen waren nadat D. (...) had gepoogd om het gebouw, waarin uw school zich bevond, toe te eigenen. U verklaarde dat dit vermeden kon worden doordat uw man kennissen en familieleden die toen op verschillende diensten werkten had gecontacteerd. Deze zouden op hun beurt het probleem bij leden van de Mkhedrioni hebben aangekaart (CGVS 28/01/2013 p.9). Nu, zoals eerder aangegeven gaf u wisselende verklaringen over het toebehoren van D. (...) tot de Mkhedrioni. Uw laatste en definitieve verklaring hierin was dat het louter om een veronderstelling ging. Deze verklaring wijst er dan weer op dat D. (...) effectief deel uitmaakte van de Mkhedrioni.

Hierbij aansluitend werd vastgesteld dat u niet kon duiden wie uw man had gecontacteerd om D. (...) af te wenden en wat deze personen concreet hadden ondernomen. U verklaarde dat deze zaken door uw man werden geregeld en hij u niet alles vertelde (CGVS 28/01/2013 p.9). Aangezien u het mikpunt bent van de vervolging van D. (...) is het weinig waarschijnlijk dat u hier niet van op de hoogte bent. Daarenboven blijkt uit uw relaas dat het incident met uw school uw vervolging pas inluidde. Het is dan ook evident dat inzake bescherming opnieuw een beroep zou zijn gedaan op de eerdere kanalen. Aldus is evenmin aangetoond dat kanalen in tegenstelling tot eerder niet meer toereikend zouden zijn.

Uw verklaringen waren verder inconsistent wat betreft de reden waarom D. (...) zich het huis wou toe eigenen. Zo gaf u tijdens uw eerste gehoor wat dit betreft aan dat uw school een bekende winstgevende zaak aan. U verklaarde dat er geld aan kon worden verdiend (CGVS 10/12/2012 p.7). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u dan weer dat D. (...) in het huis wilde wonen. Toen u om bevestiging van deze verklaring werd gevraagd bleken uw verklaringen opnieuw inconsistent. Eerst bevestigde u dit, daarna gaf u aan dat een veronderstelling was en dat hij waarschijnlijk in het huis wilde wonen (CGVS 28/01/2013 p.10).

Verder kon u niet verklaren waarom D. (...), nadat zijn poging om het huis te bemachtigen mislukt was, enkel u viseerde (CGVS 28/01/2013 p.12). Er was immers de eigenaar van de woning, die zijn huis

niet aan hem verkocht had, en uw familie die D. (...) hierbij gedwarsboemd had (alles werd geregeld door uw man, zijn kennissen en familieleden). U verklaarde wat dit betreft niet te weten wat D. (...) van u wou. U vermoedde dat hij u misschien viseerde omdat u openlijk tegen kennissen had verklaard dat u niet geloofde dat hij in Abchazië gevochten had. Deze verklaringen zouden D. (...) mogelijk ter ore zijn gekomen (CGVS 28/01/2013 p.11). Deze verklaring voor uw vervolging werd pas op uw tweede gehoor door u gegeven. Zij is bovendien vergezocht en louter speculatief. Het kan dan ook niet overtuigende wijze verklaren waarom u door hem werd vervolgd.

Uw problemen die hierna zouden zijn ontstaan missen eveneens overtuigingskracht. Zo beweerde u dat nadat de poging van D. (...) om het huis te bekomen was mislukt hij voortdurend (periode 1994-2004) een commissie van het ministerie van onderwijs naar u stuurde om de school te controleren. U beweerde aanvankelijk dat u vanwege de druk van deze controles uiteindelijk in 2004 besloot om de school te sluiten (CGVS 10/12/2012 p.8). Nu, toen u bevraagd werd over het mogelijk illegale karakter van deze controles beweerde u dat er twee commissies van het ministerie van onderwijs waren die de school controleerden. De ene was de echte commissie, deze vervulde haar taken plichtsgetrouw. De andere werd gestuurd door D. (...) en was er op uit om uw school te vernietigen. Toen u bevraagd werd hoe dit laatste in zijn werk ging beweerde u dat de (valse) commissie opmerkingen had over de werking van de school, onder meer op welke manier de examens moesten worden gegeven. U beweerde dat het bij deze opmerkingen bleef. U werd bijvoorbeeld niet bestraft op basis hiervan (CGVS 28/01/2013 13-14). Met andere woorden, hiermee minimaliseert u zelf de ernst van deze problemen. U gaf daarbij zelf aan dat deze commissie geen ernstige problemen veroorzaakten. U verklaarde dat u hun controles dan ook niet aan de andere legitieme commissie had gemeld. Met dit laatste geeft u bovendien aan dat u tegen deze controles iets had kunnen ondernemen. Aldus is uw eerdere verklaring, dat u omwille van de controles de school sloot, ongegrond. Waarom u in 2004 dan wel de school sloot kon u onvoldoende duiden. U beweerde dat u na de machtsovername door Shaakashvili een dreigtelefoontje van D. (...) had ontvangen waarin hij suggereerde dat u meer problemen zou krijgen. Gezien het toenmalige klimaat van valse zaken besloot u dan maar de school te sluiten, weliswaar na beëindiging van het academiejaar. Aangezien u eerder geen ernstige problemen zou hebben gekend is deze beslissing op zijn minst voorbarig te noemen. Daarbij is, zoals hierboven reeds gemeld, geenszins aangetoond dat D. (...) banden had met de UNM.

Wat de controles van uw winkels betreft dient te worden vastgesteld dat de bevraging ernaar geen ernstige problemen naar boven bracht. Ook hier verklaarde u dat de controleurs opmerkingen hadden over bepaalde aspecten van uw winkel. Ook hier werd u nooit bestraft (CGVS 28/01/2013 p.15). Daarbij is het, zoals eveneens voor de controles van uw school geldt, niet aangetoond dat deze controles op last van D. (...) plaatsvonden.

U beweerde tot slot dat D. (...) u voor parlementsverkiezingen gecontacteerd had om stemmen aan te brengen voor UNM. Welnu, ook de verklaringen hieromtrent bleken inconsistent. Zo gaf u tijdens uw eerste gehoor meermaals aan dat u 20 stemmen moest aanbrengen (CGVS 10/12/2012 p.9,11). Tijdens uw tweede gehoor sprak u dan weer van 20 tot 25 stemmen (CGVS 28/01/13 p.12). U werd met dit verschil geconfronteerd en herhaalde dat u 20 tot 25 stemmen moest aanbrengen. Hiermee is de tegenstrijdigheid niet van de baan. Aangezien er een moordpoging op u zou zijn uitgevoerd omdat u deze stemmen niet aanbracht is het aantal daarbij niet zonder belang.

Verder wordt vastgesteld dat u geen pogingen ondernam, in Georgië of vanuit België, om via Georgian Dream, de partij waarvoor u actief was en die de laatste verkiezingen won, om bescherming of op zijn minst informatie over D. (...) te bekomen. U beweerde dat u Georgian Dream niet op de hoogte bracht van uw problemen. Dit omdat, toen u nog in Georgië was, zij zelf genoeg problemen hadden. Daarbij contacteerde u hen niet vanuit België omdat u niet over financiële middelen beschikt om hen te bellen. U ging er bovendien van uit dat zij u niet konden helpen (CGVS 28/01/2013 p.16). Deze laatste stelling mist voldoende grond. Te meer daar u zelf verklaarde dat er heden strafzaken lopen tegen vertegenwoordigers van het oude regime die zaken van anderen afnamen (CGVS 28/01/2013 p.5). Daarnaast legde u bij aanvang van uw tweede gehoor een bewijs voor dat u geen sociale steun ontvangt van de Georgische autoriteiten. U verklaarde wat dit betreft dat er in het algemeen geen sociale zekerheid in Georgië bestaat en dat steun is beperkt tot de meest kwetsbare groepen waartoe u niet behoort (CGVS 28/01/2013 p.2-3). Welnu, er wordt vastgesteld dat het document werd uitgereikt door het Georgisch ministerie van arbeid, gezondheid en sociale zaken op 09/01/2013. Zijnde na uw asielaanvraag in België op 24/10/2012. Deze vaststelling ondermijnt dan ook uw verklaring dat u vanwege een gebrek aan financiën geen contact opnam met Georgië.

Op basis van dit alles dient dan ook besloten te worden dat uw vluchtmotief bedrieglijk is.

Naast deze vaststellingen wat betreft uw vluchtmotief dient tot slot te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw reisroute (en uw gebrek aan paspoort) bedrieglijk zijn. Wat uw reispaspoort betreft beweerde u dat het in beslag werd genomen door de chauffeur die u naar België bracht. Waarom deze persoon dit gedaan had kon u echter niet verklaren (CGVS p.3). Daarbij beweerde u dat het reeds

voor uw vertrek was afgesproken dat uw paspoort zou worden ingehouden. Op de vraag of u dan een kopie had genomen van uw paspoort alvorens het af te geven beweerde u dat u Georgië snel had moeten verlaten en u aan zulke zaken niet gedacht had (CGVS p.3). Gezien de vaststelling dat u wel een stapel medische documenten meenam is dit niet geloofwaardig. Verder deed u de mogelijkheid meteen af dat het paspoort gerecupereerd kon worden. U beweerde de naam van de chauffeur niet te kennen en geen middelen te hebben om hem te contacteren. U beweerde bovendien dat uw vriendin N. B. (...) de chauffeur geregeld had (CGVS p.3-4). Hiermee geeft u echter zelf aan dat de mogelijkheid bestaat dat u via N. (...) uw paspoort kan bekomen. U werd hierop gewezen en beweerde hierop dat u evenmin over contactgegevens van N. (...) beschikt. U beweerde niet te weten waar zij juist woont. U verklaarde dat zijn in Ankara woont maar u kent haar adres niet. Daarnaast verklaarde u dat u niet over haar telefoonnummer beschikt aangezien zij u altijd belde. Nu, ook deze verklaringen zijn volstrekt ongeloofwaardig. Dit gegeven uw verklaring dat N. (...) een oude vriendin van u zou zijn, dat zij uw reis zou hebben geregeld, dat zij een deel ervan betaald zou hebben en dat u bij haar in Ankara zou hebben verbleven alvorens door te reizen naar België (CGVS p.3-5).

Hieraan moet worden toegevoegd dat uw verdere reis, zoals geregeld door N. (...), evenmin weet te overtuigen. Zo verklaarde u niet te weten welke landen u was gepasseerd op uw weg naar België. U beweerde hierover tot tweemaal toe geen enkel idee te hebben. Buiten de tankstations, waar de vrachtwagen was gestopt, beweerde u verder niets te hebben opgemerkt aan de omgeving van uw reisweg (CGVS p.5). Dit alles komt niet overeen met uw eerdere verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar verklaarde u immers dat u vermoedelijk via Griekenland en Italië was gereisd. U beweerde daarbij dat de vrachtwagen op een schip is geweest (DVZ punt 36). U werd hiermee geconfronteerd en verklaarde dat u kan vermoeden dat u via deze landen bent gereisd en dat de mogelijkheid bestaat dat u met een schip bent gereisd (CGVS p.5). Hiermee zijn de tegenstrijdigheden niet uitgeklaard. Bovendien wordt opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u daadwerkelijk met een schip bent gereisd.

Tot slot werd vastgesteld dat u de firma van de vrachtwagen niet kende en u niet kon verklaren op welke wijze u de grens met de EU had kunnen passeren (CGVS p.6).

Kortom, deze vaststellingen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde clandestiene reisroute en dat u aldus op een andere wijze naar België bent gereisd. Daarbij zijn er sterke vermoedens dat u het reispaspoort, dat u hierbij gebruikt heeft, achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat uw asielaanvraag bedrieglijk is en u er zodoende niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Uw Georgische identiteitskaart levert geen informatie over de problemen die u met D. (...) zou gekend hebben. Dit geldt eveneens voor de Georgische medische attesten die bevestigen dat u diabetespatiënt bent en het eerder genoemde attest van het ministerie van arbeid, gezondheid en sociale zaken.

Uw verklaring psychische problemen te kennen waaronder geheugenproblemen kan niet worden weerhouden. Zo legde u vooraleerst geen enkel bewijs voor dat deze problemen staven. Dit in tegenstelling tot het grote aantal medische attesten aangaande het feit dat u diabetes patiënt bent. Daarnaast blijkt dat u uitgebreid gehoord kon worden en dat daarbij geen fundamentele geheugenproblemen aan het licht kwamen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift gespreid over de afzonderlijke elementen die de definitie van het begrip vluchteling uitmaken, zoals weergegeven in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, haar verweer beperkt tot een summiere herhaling van het door haar voorgehouden asielrelaas. De Raad oordeelt evenwel dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt

derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij verwijst naar een attest van de "*Republican Party of Georgia*" van 31 januari 2013 (bijlag 3 bij het verzoekschrift) waarin wordt bevestigd dat zij participeerde aan de verkiezingscampagne van de coalitie "*Georgian Dream*", stelt de Raad vast dat deze politieke activiteiten van verzoekende partij ten voordele van "*Georgian Dream*" op zich niet het voorwerp van discussie uitmaken.

Verzoekende partij voert verder geen specifiek verweer aan teneinde afbreuk te doen aan de vele vaagheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden die door verwerende partij werden vastgesteld. Deze flagrante vaagheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen enkel geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.3. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT